

<p>6:19-20 [JPS]: And of all that lives, of all flesh, you shall take two of each into the ark to keep alive with you; they shall be male and female. ²⁰ From birds of every kind, cattle of every kind, every kind of creeping thing on earth, two of each shall come to you to stay alive.</p>	<p>וּמִכָּל־הַחַי מִכָּל־בֶּשֶׂר שְׁנַיִם מִכָּל תְּבִיא אֶל־הַתֵּבָה לְחַיֹּת אֹתָךְ זָכָר וּנְקֵבָה יְהִיוּ: מִהָעוֹף לְמִינֵהוּ וּמִן־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ מִכָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ שְׁנַיִם מִכָּל יָבֹאוּ אֵלֶיךָ לְחַיֹּת:</p>
--	--

<p>7:2-3: Of every clean animal you shall take seven pairs, males and their mates, and of every animal that is not clean, two, a male and its mate;³ of the birds of the sky also, seven pairs, male and female, to keep seed alive upon all the earth.</p>	<p>מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה תִּקַּח־לְךָ שִׁבְעָה שִׁבְעָה אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ וּמִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לֹא טְהוֹרָה הוּא שְׁנַיִם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ: גַּם מִעוֹף הַשָּׁמַיִם שִׁבְעָה שִׁבְעָה זָכָר וּנְקֵבָה לְחַיֹּת זֵרַע עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ:</p>
--	--

- 7:2-3, in contrast to (or complementary to) 6:19, introduces the distinction between “clean” and “not-clean” animals. The cultic term for “unclean,” טמא / *tame*, is not used.¹ The respective categories are distinguished solely by the number of pairs to be brought into the ark without further explanation.
- Why does the Bible introduce the distinction at this point in the narrative? How would Noah have understood it, setting aside Rashi’s notion that he learned from the Torah that the animals would be deemed pure for Israel in the future (הַעֲתִידָה לְהִיזוֹת טְהוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל; לְמַדְנֹו) (שְׁלֵמַד נֹחַ תוֹרָה)?

1. Ibn Ezra I and II (see <https://mg.alhatorah.org/Editions>)

<p>[I] God commanded Noah to take seven</p>	<p>[א] ובעבור צריכת הקרבן צוה השם הנכבד,</p>
---	--

¹ Cf. *Genesis Rabbah* 32:4, according to which there are 32 places where God circumvents mention of טמא.

<p>males and seven females from every clean animal and fowl because they were needed for sacrifices.</p>	<p>שיקח מהבהמה הטהורה ומהעוף הטהור שבעה שבעה, – שבעה זכרים ושבעה נקבות.</p>
--	---

<p>[II] God commanded him to take seven pairs of clean animals, for God loves the clean more than the unclean, even though all are his creations. It is also so Noah would sacrifice them upon leaving the ark. This is a sign that Noah did not eat unclean animals, and neither did others of the pious.</p>	<p>[ב] וצוהו לקחת מן הבהמה הטהורה שבעה שבעה – שהשם אוהב הטהור יותר מהטמא, ואם הם מעשה ידיו כלם. גם בעבור שיעלה עולות בצאתו מן התבה. והנה זה לאות כי לא אכל נח מהבהמה הטמאה, ולא אחרים מהחסידים.</p>
--	---

2. Joseph Bekhor Shor² (on 7:8-9)

<p>Of every clean animal that it is not disgusting to eat, and since consumption will diminish their number, it was necessary to take seven pairs “to keep seed alive.” As for the unclean animals that are disgusting and not to be eaten, one pair suffices. Although the gentiles eat some of them, such as pigs, hares, and rabbits, they are prolific and give birth in litters.</p> <p>Two by two they came to Noah (7:9): They came in pairs of their own accord, but one</p>	<p>מן הבהמה הטהורה. שאינה מאוסה לאכול ומתוך שדרך לאוכלה ממעטין אותה, ולכך צריך ליקח ממנה שבעה זוגות כדי לחיות זרע, אבל [הבהמה] הטמאה שהיא מאוסה, ואין דרך לאוכלה, סגי בזוג אחד, ואע”פ שיש מהם שהגויים אוכלים, כגון חזיר ארנבת ושפן, הם משריצים ויולדים הרבה בכרס אחד:</p> <p>שנים שנים באו אל נח. זוגות זוגות באו מעצמן, אבל יש לתמוה למה</p>
--	---

² Joseph ben Isaac Bekhor Shor of Orléans (French tosafist; student of Rabbeinu Tam and Rashbam; fl. second half of 12th century). Bekhor Shor’s commentary should be compared with [Chizkuni’s](#) (Hezekiah bar Manoah, France, 13th century).

<p>might wonder why seven females and seven males were necessary. When Jacob sent tribute to Esau, he sent only one male for every 10 she-goats and ewes, as it is written, “200 she-goats and 20 he-goats; 200 ewes and 20 rams” (Gen 32:15) and for four cows one bull, as it is written, “40 cows and 10 bulls” (v. 16). For that number would suffice [for breeding purposes—AC]. And one rooster is enough for many hens. One might say that Noah understood that God wanted him to offer sacrifices from among the surplus males, and that is what he did: “Then Noah...taking of every clean animal and of every clean bird, offered burnt offerings on the altar” (Gen 8:20). And every offering was male, as it is written, “If his offering is a burnt offering from the herd, he shall make his offering a male without blemish” (Lev 1:3).</p>	<p>הוצרך לו' נקבות ז' זכרים, הלא יעקב כששלח מנחה לעשו לא שלח לעשר רחלים ולעשר עזים כי אם זכר אחד, כדכתיב עזים מאתים ותישים עשרים, רחלים וגו' (בר' לב טו) ולארבע פרות פר אחד, כדכתיב פרות ארבעים ופרים עשרה (שם שם טז), דבכך להם די, ותרגול אחד מספיק לכמה תרגולות. ויש לומר - שמזה [הבין נח] שהקב"ה חפץ שיקריב לו קרבן, מאותן זכרים יתרים, וכן עשה, ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עולות (בר' ח כ). וכל עולה זכר הוא, דכתיב אם עולה קרבנו [מן הבקר] זכר תמים וגו' (ויק' א ג):</p>
--	---

3. Samuel David Luzzatto (Shadal; Italian [1800–1865]; trans. Daniel A. Klein *apud* alhatorah.org

<p>of every clean quadruped – Previously, He had told him in a general way to take two of every living thing, and here He specified the seven pairs of the clean species. Thus the “flying creatures, quadrupeds, and reptiles” were mentioned above, but here the reptiles are not mentioned, because they include no clean species (my student, R. Isaac Pardo).</p>	<p>מכל הבהמה הטהורה – למעלה אמר לו דרך כלל שיקח שנים מכול החי, וכאן הוסיף ענין השבעה זוגות במינים הטהורים, לפיכך למעלה הזכיר עוף בהמה ורמש, וכאן לא הזכיר הרמש, כי אין ממנו מין טהור (תלמידי מוהר"ר יצחק פארדו)</p>
---	---

every clean (*ha-tehorah*) quadruped – Fitting (*kesherah*) to be brought as a sacrifice, so explains RAbaD Ha-Levi³ in his worthy book *Emunah Ramah*, II.6.1 [see below]). The verse below (8:20), “And he took of all the clean animals, and of all the clean birds, and he made burnt offerings of them upon the altar,” supports his explanation. At first I thought the phrase “and of all the clean birds” presented a difficulty, because it would be unlikely for “all” to refer only to turtledoves and pigeons [the only birds used for Israelite sacrifices]. I found, however, that Nachmanides resolves this by saying that from here we learn that only clean animals and birds – but any species thereof – may be used for sacrifices by the “children of Noah,” but for the Israelites there is the added qualification that only cattle, sheep, turtledoves, and pigeons are acceptable.

The animals which were then acceptable for sacrifice were the ones which people were accustomed to eat, and therefore Noah was commanded to take more of them (so Kimhi). Another reason (as R. Wolf Meir⁴ says in the *Me'ammer*) is that these animals do not prey but are themselves the prey of the wild beast and the vulture, and they would have become extinct if

הבהמה הטהורה – הכשרה
לקרבן, כן פירש הראב"ד הלוי ז"ל
בספרו הנכבד אמונה רמה מאמר
ב' עיקר ו' פרק א', ומה שכתוב
למטה (ח כ) ויקח מכל הבהמה
הטהורה ויעל עולות מסייעו.
ובתחילה היה קשה לי מה שכתוב
ומכל העוף הטהור שרחוק הוא
שיאמר מכל על תורים ובני יונה
בלבד, אך מצאתי שהרמב"ן מתרץ
ואומר מכאן שלא הוכשרו
בקרבנות בני נח אלא בהמה
טהורה ועוף טהור, אבל כל המינים
הטהורים היו כשרים בקרבנותם
והוסיף לישראל, שלא יקריבו אלא
מן הבקר ומן הצאן ומן התורים ומן
בני היונה בלבד.

והנה הבהמות שהיו אז כשרות
לקרבן הן הן שדרך בני אדם
לאכלן, ולפיכך צוהו לקחת מהן
יותר (כדברי רד"ק), וגם (כדברי
ר' וואלף מאיר במעמר) מפני
שאינן דורסין והם טרף לשני
החיות והעיט והיה מינם נכרת אם

³ Abraham ibn Daud (Spanish; c.1110–1180) a pioneer in Jewish philosophy. *Ha-Emunah ha-Ramah* (The Exalted Faith, c. 1160) was an Aristotelian precursor to Maimonides' *Guide*. See <https://plato.stanford.edu/entries/abraham-daud/>.

⁴ See <http://www.nechama.org.il/commentators/247.html>.

Noah had not taken more of them.	לא יקח מהם יותר.
----------------------------------	------------------

4. Ravad, *Emunah ramah*, trans. Shlomo Ibn Lavi; ed. Amirah Eran (Jerusalem: Ben Zvi Institute, 2019, p. 596.

<p>A covenant was made with our ancestor Abraham between the pieces of quadruped animals fit for sacrifice as well as birds fit for sacrifice. Thus it is said, “Bring Me a three-year-old heifer, a three-year-old she-goat, a three-year-old ram, a turtledove, and a young bird” (Gen 15:9). These are all the animals that are fit for sacrifice. Concerning these species it had been said of Noah, “He took of every clean animal and of every clean bird, offered burnt offerings on the altar” (Gen 8:20). Concerning sacrifice, in Noah’s time a few animals were permitted and a few were forbidden. With respect to eating, however, it was as Scripture says, “Every creature that lives shall be yours to eat; as with the green grasses, I give you all these” (Gen 9:3). And in the time of Moses, consumption of some animals was forbidden.</p>	<p>...נכרת ברית לאברהם אבינו בין הבתרים בעבור בין בתרי בעלי חיים הולכים על ארבע יאות מהם הקרבן, והמצא שם כל עוף יאות לקרבן. ולכן נאמר לו: קחה לי עגלה משולשת ועז משולש ואיל משולש ותור וגוזל (בר' טו ט), ואלה הם כל הבעלי חיים אשר יאות מהם הקרבן. ועל אלה המינים נאמר על נח: ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל עוף הטהור, ויעל עולות במזבח (בר' ח כ). ולענין הקרבן היה בזמן נח היתר קצת בעלי חיים ואיסור קצתם. ואמנם לענין האכילה היה כמו שאמר הכתוב: כירק עשב נתתי לכם את כל (בר' ט ג), ובזמן משה ע"ה נאסר אכילת קצת הבעלי חיים.</p>
--	---

